

Nou a Reforma wychodzi dwaraz dziennie.

Prenumerata wynosi:

Table with subscription rates: monthly, quarterly, half-yearly, yearly. Includes rates for home and abroad.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3.

Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamiejscowych 1572.

W Łowiczu sprzedaje numerów po 30 h.: w Biurze dzienników S. Sokolewskiego.

Cena numeru 30 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“...

Zamiejscowa prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: W Łowiczu Biuro dzienników...

Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca...

Manifest cesarza Karola.

Wiedeń, 18 października.

(B. K.) Wiener Zeitung ogłasza następujący najwyższy manifest: Do moich wiernych austriackich ludów!

Od kiedy wstąpiłem na tron, było moim usilnym staraniem dać wszystkim moim ludom upragniony pokój i ludom Austrii wskazać drogi, na którychby swoje siły narodowe mogły rozwijać bez tarć i przeszkód...

Postanowiłem przeprowadzić to dzieło przy swobodnej współpracy moich ludów w duchu tych zasad, które sprzymierzeni monarchowie uznali za swoje w swojej propozycji pokojowej...

Ten nowy układ, który nie dotyka wcale całości krajów świętej korony węgierskiej, ma każdemu poszczególnemu państwu narodowemu zapewnić samostojność, ale będzie także skutecznie chronił wspólne interesy i będzie ją podnosił wszędzie tam, gdzie wspólność jest potrzebą...

Póki się nie dokonają tego przeobrażenia w tawowo, dotychczasowe urzędnicy pozostaną niezmiennie w mocy, aby strzedz ogólnych interesów. Mój rząd ma polecenie, aby bezwzględnie przygotował wszystkie prace do odbudowy Austrii.

Do ludów, na których samookreśleniu oprze się nowe państwo, idźcie moje wołanie, aby w tym wielkim dziele współdziałali przez rady narodowe utworzone z posłów parlamentarnych każdego narodu...

I tak niech nasza ojczyzna wyjdzie z burz tej wojny wzmożona zgodą narodów, które w sobie obejmie, jako związek wolnych ludów. Błogosławieństwo Wszechmocnego niech się ułoży nad naszą pracą, aby wielkie dzieło pokoju, które wzięliśmy, przyniosło szczęście wszystkim moim ludom.

Wiedeń, 16 października 1918.

Karol mp., Hussarek mp.

Rozkaz do armii i floty.

Wiedeń, 18 października.

Cesarz wydał następujący rozkaz do armii i floty: Zgodnie z życzeniami wszystkich ludów Austrii następuje stopniowe ich w państwa narodowe...

W tej tak ważnej chwili zwracam się do armii i floty. W waszych szeregach wierność i jedność połączyły nierozdzielnie wszystkie narody ze sobą i ze mną. Niewzruszalną jest moja ufność, że od dawna i obecnie także w pełni wypróbowały ducha wierności i zgody...

Pragnę zachować go, niech się stanie najcenniejszym dziedzictwem nowych państw Austrii, im i nam na pożytek i chwałę.

Schönbrunn, 17 października 1918.

Karol mp.

Pe m... (Telefonem)

Wiedeń, 18 października.

Przez cały dzień wczorajszego mówiono w klubach parlamentarnych jedynie o manifestie cesarza w sprawie przebudowy Austrii. Najrozmaitsze krzyki wrogości, najrozmaitsze interpretacje szczegółów manifestu.

Przytłumiony rady ministrów pracowało od rana do godziny 3 po poł. nad pewnymi zmianami tekstu cesarskiego patentu, uwzględniają...

cemi życzenia niektórych stronnictw. O godz. 6 wczorajem ogłoszono wreszcie Biuro korespondencyjnego manifestu. Zgromadzeni w klubach parlamentarnych posłowie i dziennikarze wyrwali sobie niemal z rąk jedyny egzemplarz nadzwyczajnego wydanie „Wiener Zeitung“...

miejscu zaznacza manifest, że tenor manifestu nie przesądza wcale połączenia obszarów polskich w Austrii z niezawisłym państwem polskim. Każde państwo narodowe będzie samodzielnie a tylko interesy wspólne będą wspólnie zarządzane.

Manifest wzywa narody do utworzenia rad narodowych, złożonych z posłów do Rady państwa. Rady te mają współdziałać nad przebudową państwa; rząd zaś ma rozpocząć bezwzględnie przygotowania celem dokonania dzieła.

Tyż manifest. Koda parlamentarne spodziewają się, że rząd ogłosi szczegółowe wyjaśnienia do manifestu w kwestyi organizacyi rad narodowych, terminu, w którym mają zapisać uchwały rad itd. z manifestu wynika, że przebudowę państwa przeprowadzić ma rząd, narody zaś mają w sprawie tej współdziałać (mitwirken).

Co do stanowiska stronnictw należy zaznaczyć co następuje: Jako pierwsi czynili zadość życzeniom, wyrażonym w manifestie, Rumuni. Posłowie rumuńscy ukonstytuowali się już w radę narodową pod przewodnictwem postać Ispesceula Grecula. Rumuni żądają samodzielnego państwa rumuńskiego w ramach państwa związkowego.

Przytłumiony stronnictw niemieckich odbyły wczoraj wspólne posiedzenie, na którym uchwalili zwołać na dzień 29 października br. zgromadzenie wszystkich posłów niemieckich do Rady państwa. Zgromadzenie to odbędzie się w sali obrad sejmiku dolno-austriackiego w Wiedniu.

Cześć i południowi Słowianie trwają na stanowisku, że problemy czesko-słowacki i poludniowo-słowacki stanowią problem międzynarodowy i na konferencji międzynarodowej załatwione być mają. Cześć nie powezną ostatecznej decyzji bez porozumienia się z czeską radą narodową w Paryżu.

Cześć i południowi Słowianie trwają na stanowisku, że problemy czesko-słowacki i poludniowo-słowacki stanowią problem międzynarodowy i na konferencji międzynarodowej załatwione być mają. Cześć nie powezną ostatecznej decyzji bez porozumienia się z czeską radą narodową w Paryżu.

Cześć i południowi Słowianie trwają na stanowisku, że problemy czesko-słowacki i poludniowo-słowacki stanowią problem międzynarodowy i na konferencji międzynarodowej załatwione być mają. Cześć nie powezną ostatecznej decyzji bez porozumienia się z czeską radą narodową w Paryżu.

Słowianie południowi będą postępowali zgodnie z Czechemi.

Rusini, powezną uchwały na zgromadzeniu narodowym we Lwowie dnia 19 bm. Trudno dziś pozostawiać, jakiego rodzaju tem za padną uchwały. Posłowie ruscy, licząc się z niepewnym losom państwa ukraińskiego, są za utworzeniem państwa ukraińskiego w ramach Austrii, jako państwa związkowego.

Zaznaczyć w końcu należy, że wszystkie stronnictwa parlamentarne wyrażają zgodne zdanie, że manifest cesarski Polaków wcale nie dotyczy. Przedstawiciele wszystkich stronnictw parlamentarnych Austrii liczą się z faktem istnienia niepodległej zjednoczonej Polski, obejmującej zatem także obszary, wchodzące dotąd w skład Austrii.

Manifest cesarski podkopał nagłosem przebudowy Austrii, nadzieje rychłego załatwienia problemu austriackiego wydają się jednakże nie bardzo zasadnicze.

Odpowiedź Wilsona na notę Austro-Węgier.

(Telefonem). Wiedeń, 18 października.

»Abend« donosi z Genewy: Odpowiedź Wilsona na notę austro-węgierską zawiera szczegółowe wyjaśnienie w kwestiach narodowych, dotyczących monarchii, a uziębioną jest w tonie takim, iż uważaną być może jako początek dyskusji między monarchią a Ameryką.

Krwawe demonstracje w Berlinie

(Telefonem). Wiedeń, 18 października.

»Abend« donosi z Berlina: »Vorwärts« donosi: Wczoraj po południu usłowało 150.000 robotników przedstąpić się z Tiergarten ku parlamentowi. Policja wstrzymała tłum przed parlamentem. Demonstranci wznosili w czasie pochodu okrzyki za pokojem. Przed ambasadą rosyjską urządził tłum owoce. Ostatecznie wkroczyła policja i rozpryszyła tłum, dobywszy szabel. Liczba ranionych jest znaczna. Aresztowano wielu demonstrantów.

„Rząd Haase-Ledebur“.

Berlin, 18 października.

(B. K.) »Vorwärts« pisze: W kilku fabrykach w wielkim Berlinie mówią ludzie o rządzie Haase-Ledebur jak o zdarzeniu, mającym nastąpić. Rząd Haase-Ledebur ma ucieleścić dyktando proletariatu.

Jeżeli ci fantaści znają przykład rosyjski, to zapewne nie wierzą, jakoby w ten sposób można cośkolwiek osiągnąć dla przywrócenia szczęścia narodów. Apelujemy do świadomości i sumienia towarzyszy, wyszkolonych w kilkudziesięcioletniej walce klasowej. W nieodrzeczne awantury nie wdajemy się.

Komunikat austro-węgierski.

Wiedeń, 18 października.

(B. K.) Urzędowo donoszą dnia 17 bm.: W obszarze Stelmu Gamin odparto wioskę natarcia wywiadowe. W Albanii na północ od Tirany toczyły się walki straży tyflajki. Serbowie posunęli się aż do zachodniej Morawy. Ataki ich na wschód od Kruszevac odparto.

Komunikat niemiecki.

Berlin, 18 października.

(B. K.) Urzędowo donoszą dnia 17 bm.: Zachodni teren wojny. Grupa wojsk bawarskiego następcy tronu ks. Rupprechta: Na polu bitwy cokolwiek nasz front na linii od miejsc na wschód od Thourout—Coalscamp—Ingelmuenster, a w miejscach przykajacym do niej poza Lys. Po najśmiejszym ogniu, skierowanym na obszar przez nas opuszczony, podsunął się nieprzyjaciół do naszym nowym stanowiskom. Po obu stronach Coalscamp zaatakował on je dwiema siłami. Koło Thourout i Ingelmuenster wykonął nieprzyjaciół ataki częściowe. Również przeciw frontowi nad Lys koło Kortyck i Menin wykonął nieprzyjaciół gwałtowne ataki. Wszędzie go odparto. Na naszym frontowi między Lille a Douai zbliżyli się nieprzyjaciół wczoraj aż do linii Capinghen, Allense, Les Maraës, Carvin, Cignies.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu

Na froncie nad Oise odbył się walka artylerii. Pomocniczo ataki Francuzów na północ od Origny zostały odparto. Nad Aisne i nad Aire nie udało się silne ataki Francuzów, wykonane na zachód od Grandpre.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu: Na froncie nad Oise odbył się walka artylerii. Pomocniczo ataki Francuzów na północ od Origny zostały odparto. Nad Aisne i nad Aire nie udało się silne ataki Francuzów, wykonane na zachód od Grandpre.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu

Na froncie nad Oise odbył się walka artylerii. Pomocniczo ataki Francuzów na północ od Origny zostały odparto. Nad Aisne i nad Aire nie udało się silne ataki Francuzów, wykonane na zachód od Grandpre.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu

Na froncie nad Oise odbył się walka artylerii. Pomocniczo ataki Francuzów na północ od Origny zostały odparto. Nad Aisne i nad Aire nie udało się silne ataki Francuzów, wykonane na zachód od Grandpre.

Południowo-wschodni teren wojny.

Przed naszym nowym frontem między Jagodina a Niszem dotarli nieprzyjaciół do zachodniej Morawy, Kruszevac i Aleksinac. Ataki częściowe, które z tej linii wykonał, odparto. Pierwszy generałny kwaterystr Ludendorff.

Z przeszł... (Z powodu 25-lecia Teatru imienia Słowackiego).

Początków teatru krakowskiego. wiążącego się najściślej z ogólną historią teatru w Polsce, szukać należy w ostatnim dziesięcioleciu lat XVIII wieku. Wszakże dawniej widownia szkolna, dialogi, gry pastyżne zaków, opery, były albo nabożeństwem albo zabawą, a w tym rzeczywiście nie wyrobiły w społeczeństwie polskim zamiłowania do takich przedstawień, nie stworzyły stanu aktorskiego, ani nie wywołały działalności pisarskiej dramatycznej.

Dopiero druga połowa XVIII wieku przynosi zmiany pod względem zapatrywania na istotę teatru, a to pod wpływem teatrów zagranicznych, a w pierwszym rzędzie francuskiego. Impuls pierwszy do widowni operowych w Krakowie na wzór zagraniczny dał książę Lubomirski, który w pałacu Spiskim między 1725 a 1750 rokami dawał włoskie opery, a po nim biskup Kajetan Soltyk i kanonik ks. Wacław Sierakowski, którzy urządzali na pół religijne jeszcze przedstawienia kamrat i oper w pałacu Kuzyśtofory, w domu przy ulicy Grodzkiej i placu Magdaleny, nazwanym Zerwikaptur i wreszcie przez czas jakiś w ratuszu. Założycielem teatru w Krakowie we właściwym słowa znaczeniu był Jacek Kluszewski, starosta brzegowski. Data rozpoczęcia widowni teatralnych przez Kluszewskiego nie jest znana, wiadomem jest tyl-

ko, że około 1784 r. przejął trupę operową włoską ks. Sierakowskiego i grał w pałacu Spiskim. Najdawniejszy dochoowany w bibliotece Jagiellońskiej afisz polski wspomina o odnowieniu i wyreperowaniu teatru w pałacu Spiskim i zapowiada na dzień 16 stycznia 1785 komedję w 3 aktach pt. „Obrotny sługa nieobrotnego pana, czyli Królówiec“. W niedługim odstępie czasu pojawiły się jeszcze dalsze polskie widownia a mianowicie w r. 1789, ale były to tylko widownia wyjątkowe z jednolitymi okazjami związane. Kraków, w którym mówić przeważyło mieszczaństwo niemieckie, na ogół nie odczuwał potrzeby polskich przedstawień teatralnych, zdając je w ręce wędrownych trup niemieckich lub śpiewaków włoskich Gedy nado w r. 1796 Austriacy zajęli Kraków — scena polska na długo popadła w letarg, gdyż nowy rząd polskich przedstawień zabronił. Wyjątkowo zdarzyło się jednak kilka razy, że „Krakowaków i górali“ grałi po polsku niemieccy artyści. Można sobie wyobrazić, co to były za przedstawienia.

Wojny napoleońskie przytłumiły zajęcie się ogólnie teatrem. Okres od r. 1815 do 1830 był okresem martwym, a w historii dziejów krakowskiej sceny wykazuje nawet lukę z powodu zaginięcia ośnośnych akt urzędowych. Wiadomo tylko z ówczesnych zapisków i wzmianek w „Gazecie Krakowskiej“, że okolicznościowo odbywały się widownia przy takich okazjach, jak imieniny Napoleona w r. 1809, księcia warszawskiego w r. 1810, w dzień zawiazania konfederacyi narodowej 1812 r., w dzień zajęcia Paryża przez wojska sprzymierzone w r. 1815 i w dzień imienin cesarza Aleksandra I w roku 1815.

W gmachu wzniesionym przez Kluszewskiego odbywały się przedstawienia teatralne do r. 1830. Wówczas bowiem nowy przedsiębiorca teatru Jan Mieroszewski, nie mogąc ułożyć się z Kluszewskim, najął opustoszały budynek przy ulicy św. Jana i takowy własnym kosztem na teatr przerobił. Z powodu jednak rozlicznych niedogodności, wynikających z najmu teatralnych budynków od prywatnych właścicieli, ostatecznie senat Rzeczypospolitej krakowskiej zajął się w r. 1840 wytworzeniem a raczej przeobrażeniem dawnego teatru przy placu Szepepańskim. Przez przykupienie przyległej kamienicy rozszerzono teatr i odpowiednio przebudowany i wewnątrz urządzony, otworzono dnia 1 stycznia 1843 roku. Przebudowę uskutecznił Karol Kromer, w stylu włoskim, wzorowanym na wspaniałym pałacu Pitti we Florencji, budowanym przez Filipa Brunelleskiego. Koszt przebudowy wyniósł pokazują, jak na owe czasy, kwotę 400.000 złotych polskich.

Owczesna „Gazeta Krakowska“ z r. 1843 pisała wówczas: „W ogólności nowy teatr naszej stolicy może tylko pod względem obszerności ustępować pierwszeństwa innym zagranicznym, pod względem zaś okazałości, smaku, wygodnego urządzania, maszyneryi, oświetlenia, bardzo małej ich liczbie nie wyrówna“. W tym to gmachu odbywały się bez przerwy przedstawnia przez pełne pół wieku, tj. od sierpnia 1893 roku, wypełniając w biegu lat ważną kartę w historii polskiego teatru. Do historyi tych lat zamknął bogaty materiał dr Karol Estreicher w swych źródłowych zapiskach pt. „Teatr w Polsce“. Calkowite opisanie tego nieomawianego ważnego rozdziału historyi sceny krakowskiej czeka jeszcze swego historyka, to pewna jednak, że następujące po sobie kolejno dyrekcje Pfoifra, Meiszweskie-

go, Skorupki, Koźmiana i Gliksona, złożyły się na jeden ciąg usilowań, które z najlepszym skutkiem przyczyniły się do rozwoju i rozkwitu teatru krakowskiego. Skromny przybytek sztuki dramatycznej przy placu Szepepańskim miał w ciągu swego istnienia chwile prawdziwej świetności i okresy, w których był niejako rozsądnikiem artystów, zajmujących z tytułu talentu, później pierwszorzędne stanowiska w warszawskich teatrach w okresie ich największej świetności. Rosnące atoli potrzeby i wymagania sztuki w miarę wzrostu ludności Krakowa, rozszerzona się miasto i wznagających się potrzeb teatru, czyniły budowę nowego gmachu teatralnego postulatem koniecznym. Kraków, odgrywający w ogólnym polskim ruchu kulturalnym coraz większą rolę, nie mógł się zadowolić starym, walcącym się i w żadnym już kierunku potrzebne nowoczesnego teatru nieodpowiadającym gmachem. Przypomniała miastu ten obowiązek jego wielka przeszłość historyczna, pamięć o tem, że był niegdyś siedzibą królów i stolicą Polski, i że dziś, choć nią być przestał, stał się natomiast sercem i stolicą moralną Polski. Tównie duchowy jak i materialny interes miasta wymagał rychłego, a nie możności obmyślenia własnego dla teatru przybytku. Gdy nad to wobec rosnących wymagań nowoczesnej policyi teatralnej — zwłaszcza go głosem katarskiej wiedeńskiej Ringteatru w r. 1852, stary gmach teatralny, mimo kilkakrotnych późniejszych odnowień i poprawek nie zapewniał

Sytuacja polityczna w Warszawie.

(Kor. „N. Reformy”).
Warszawa, 17 października.
We wtorek sprawa utworzenia gabinetu koalicyjnego w przedstawieli lewicy narodowej i aktywistów, a pominięciem zaś Koła między-partyjnego, była już niemal zdecydowana. We środę jednak Koło międzypartyjne, głównie pod naciskiem realistów, zgłosiło swoją gotowość podjęcia rokowań o swój udział w rządzie.
Rokowania zaczęły się rzeźwicę. Do środy wczoraj nie było jednakże żadnego rezultatu. Tymczasem w sferach lewicy nastąpiła nowa zmiana zapatrywań, która wyraziła się w żądaniu, aby z tworzeniem gabinetu wstrzymać się aż do powrotu brygadiera Pilsudskiego.

Odrazdzający się Polaku.

Trzynasty punkt wilsonowskich warunków pokojowych żąda niezawisłego państwa polskiego na terytoriach niewątpliwie w większości przez Polaków zamieszkałych. Trudno dziś przewidzieć, jak przyszły kongres europejski warunek ten pojmie i wykona. Czar, wykreślając granice Polski Ściślejszej, kierował się bezkrytycznie liczbą, czy też uwzględnił ponadto inne jeszcze czynniki, pozostające w ścisłym związku z naszą przeszłością historyczną i z żywotnością przyszłego państwa. Jeśliby miała decydować sama liczba, to w takim razie musieliśmy być przygotowani na stracie Suwalskiej w Królestwie Polskim, na stracie północno-zachodnich części W. Ks. Poznańskiego, na stracie Gdańska i rejencji gdańskiej w Pruszech Królewskich, i na największą stratę Galicji wschodniej. Zysk — zresztą niezbyt pewny — polegałby może na przyłączeniu do Węgier starostwa spiskiego, oraz części północnych komitatu orawskiego, tenczyńskiego i lipitowskiego, a z Litwy i Ukrainy obszarów bezpośrednio z Królestwem sąsiadujących, a wykazujących przez to właśnie sąsiedztwo znaczną przewagę liczącą i żywotność polską.

Przyjąłby także należy, iż dzieło kongresu przywieść do skutku nie tylko sam mechanizm liczby, lecz, że i względy natury geopolitycznej zaważa na szali, o ile istotnie zależy będzie na żywotności nowego państwa, które z pewnością postara się o to, by mniejszościom narodowym, w stosunku do całości gwarantować pełnię swobodnego rozwoju narodowego.

Będziemy na kongresie musieli obstawać przedwzrostkiem przy zatrzymaniu Galicji wschodniej, (dwie trzecie całej Galicji tworzącej) gdzie bez żydów stanowią przeszło półtora miliona ludności, a więc niemal 29 proc. jej ogółu. Z ludności polskiej, zamieszkałej w Galicji wschodniej, przeszło 80 proc. (niemal pięć dwuście tysięcy) przypada na polskiego chłopca, a więc żywioł bezsprzecznie najsilniej z glebą tamtejszą związany. W rękach polskich znajduje się nadto więcej jak połowa powierzchni Galicji wschodniej, nie mówiąc już o tem, że kulturalnie i ekonomicznie zajmujemy tam stanowisko naczelne i przodujące. Bez posiadania Galicji wschodniej, klęcza komunikacyjnego w państwie polskim ku wschodowi, zrabu podstawowego naszej przyszłości na międzynarodowym polskim, nie da się pojąć być niezawisłego, żywotnego i bezpiecznego w swej całości państwa polskiego.

Podobno ma się rzecz z posiadaniem morską wybrzeża, a więc Gdańska. W rejencji gdańskiej posiadamy orawodopodobnie około 37 proc. tamtejszej ludności. Żywił polski jest w swej większości chłopkiem, a więc znów rdzennym elementem. Przeważa wszakże liczebnie narodowość niemiecka. Mimo tego stanu rzeczy nie ulga wątpliwości, że rejencja gdańska wchodzić będzie musiała w skład przyszłego państwa polskiego, jeśli dostęp do morza ma być rzeczywistością, a nie iluzją. W czasach bowiem zarwania minionych, a ten bardziej i dzisiejszych, jest dostęp do morza warunkiem samostojnego bytu politycznego i gospodarczego. Snsiadując z morzem, sąsiadując się z całym światem, bo ma się wolny wylot ku oceanowi, który łączy wszystkie ludy i wszystkie kraje. Droga morską, jako najtańszym szlakiem przewozu, odbywa się wszędzie niemal większa część obrotów handlowych, nawet w państwach typowo kontynentalnych. W Rosji np. dwie trzecie wywozu dokonywały się morzem, a słynna „skarawina” Łebała rosjańska dochodziła niemal wyłącznie drogą morską do Odessy. Odciepienie od morza, byłoby odciepieniem głowy systematowi rzeczemu Wisły, na-

szej najważniejszej arterii wodnego handlu śródlądowego. Zdani byłibyśmy na łaskę i nie-łaskę dzierżyciela Gdańska, któryby za ustępstwo gospodarce mógł na nas wymusić doniosłe koncesje polityczne. Dość przypomnieć tragedję handlu polskiego w czasach po pierwszym rozbiore, kiedy, wprowadziła się Gdańsk, lecz droga do niego znajdowała się w części pod władzą Fryderyka II Pruskiego. Te względy natury ogólnej i te doświadczenia z analogicznej przeszłości są aż nadto dostateczną podstawą, by całe Prusy zachodnie wcielono do przyszłej Polski, jeśli ona ma być istotnie państwem niezawisłym.

Ustaliliśmy tedy zasadniczo ogólne wytyczne odbudowy przyszłego państwa polskiego, wypadnie z kolei przypatrzeć się konkretnie jego obszarowi i zaludnieniu na tle porównawczem innych państw europejskich.

Państwo polskie, złożone z obszarów przeważnie przez ludność polską zamieszkałych, składałoby się z następujących części, które nazywać będziemy wedle dzisiejszych terminów administracyjnych:

DZIELNICE	Obecny w użytku- cał km. kw.	Ludność w r. 1910 Suma w tysiące	Mieszkańcy na km. kw.	Przyrost roczny na 100 osób
Królestwo polskie	127	12,130	95	91
Galicia	78	8,026	102	10
„łuk cieszyński	9	435	190	18
Śląsk południowy	13	2,08	167	11
W. Ks. Poznańskie	29	2,100	72	18
Prusy zachodnie	16	1,794	67	9
Prus. ostatnia Prus Wsch.	12	544	45	2
Polska ściślejsza	267	27,147	95	15-5

Obszar tedy państwa polskiego, ograniczonego do podstawy przeważnie geograficznej, wynosiłby 287 tysięcy kilometrów kw. Byłoby to państwo równe powierzchni królestwu włoskiemu (287 tys. km. kw.), nie o wiele mniejsze niż cesarstwo austriackie (300 tys. km. kw.), lub królestwo węgierskie (325 km. kw.), względnie W. Brytania z Irlandją (318 tys. km. kw.), lub królestwo pruskie obecnie (349 tys. km. kw.) dwukrotnie swą powierzchnią przynoszące Rumunię (140 tys. km. kw.), Siedmiogór Szwajcaryę (41 tys. km. kw.), lub Danję (39 tys. km. kw.), a niemal dziesięciokrotnie Belgię (29 km. kw.). Pod względem liczby ludności byłaby niezawisła Polska, biorąc pod uwagę stosunki przedwojenne, państwem siódmym w Europie, a bez Austro-Węgier nawet państwem szóstym z rzędu. Ludność bowiem Polski ściślejszej dorównywałaby liczebności państwa austriackiego (28 mil.) przewyższałaby znacznie królestwo węgierskie (21 milionów), przerosła Rumunię (8 milionów) lub Belgię (8 milionów), trzy i pół razy, Szwajcaryę (4 mil.) o siedem razy, Danię (3 miliony) dziewięć razy, Norwegię (2 miliony) czterdzieści razy.

Również pod względem przeciętnej gęstości zaludnienia, które jest jedną z ważniejszych oznak natężenia kultury materialnej, kroczy Polska w rzędzie najwzrostniejszych państw europejskich. Następuje bowiem tuż po Belgii (252 mieszkańców na km. kw.), Holandji (171), W. Brytanii (144), Włoszech (121) i Niemczech (120), a dopiero za Polską znajdują się Szwajcaryja (91), Austro-Węgry (76), Francja (74), Dania (71) itd., kończąca na Szwecji (13) i Norwegii (8).

Wysokość średniego przyrostu rocznego wynosi na ziemiach polskich przeszło 5 osób na tysiąc mieszkańców. Wynika stąd, iż ludność Polski leży obecnie (r. 1918) prawdopodobnie około 30 milionów głów, o ile kośba wojny i wzmożona przez głód i choroby śmiertelność nie przewyższyła w sposób decydujący tego ubytku, który rok rocznie ponosiliśmy z powodu ruchu wychodźczego.

Zygmunt Tariński.

Manifestacja francusko-polskie.

Z Nancy donoszą do pism paryskich pod datą 8 października:
Z okazji przybycia do Lotaryngii armii polskiej, odbyła się w niedzielę pięćdziesiątka manifestacja francusko-polska.

Na powitanie przybywających pociągami z Paryża generał armii polskiej Hallera, generał Archinard, prezes komitatu francusko-polskiego, oraz delegacji polskiej udał się z rana o godzinie 7 i pół prefekt departamentu Merthe-et-Moselle p. Mirman. Ustawiona na peronie dworca muzyka grała „Jeszcze Polska nie zginęła”.

Generał i otoczenie jego wsiadł do samochodu — witań przez obywateli tłumy, wobjące bezustannie: „Niech żyje Polska” i zache-

Fausyna Jakubowska, dra Henryka Jordana, Janina Kneusa, Jana Kwiatkowskiego, Janka Matusińskiego, Alberta Mendelburga, Wiktor Redyka, Tadusza Romanowicza, Jana Rotera, Franciszka Sękę, dra Ferdynanda Weigla, Konrada Wentzla oraz pp. Eng. Kuczynskiego starosty krakowskiego i delegata namiotnika Józefa Sarego, naczelnika rządowego budownictwa, Wład. Kuczynskiego i Rajmunda Neusa, delegatów Tow. technicznego i Jansza Niedziółkowskiego, dyrektora budownictwa miejskiego.

W dniu 2 czerwca 1891 odbyło się uroczyste poświęcenie kamienia węgielnego pod nowe gmachy, a w pół trzecia roku później, dnia 21 października 1893 uroczyste poświęcenie wybudowanego gmachu, którego koszt całkowity, wraz z urządzeniem wewnętrznym wyniósł 1,400.000 K.

Dział manguaracji nowego przybytku sztuki był niewątpliwie świętem kultury polskiej i odbył się z wielką okazalnością, przy udziale najwyższych dostojników kraju i państwa oraz przedstawicieli wszystkich dzielnic polskich, które na uroczystość tę przysłały swoich delegatów.

„Narodowi, służyć i sobie” — jak słusznie podniósł w przemówieniu swem marszałek kręgu Eustachy ks. Sanguszko, — złożył Kraków, — duchowa nasza stolica — w ofiarę dar ścieżki królewskiej.
(C. d. n.) Wł. Probesch.

li przed ratusz, gdzie powtórnie zostali przez M. Simona, burmistrza miasta. Z ratusza udali się goście policy do parku „Papierni”, a stamtąd na Plac. Stanisława. Generał Haller zbliżywszy się do pomnika ostatniego księcia lotaryngijskiego, Stanisława Leszczyńskiego króla polskiego i złożywszy swój hołd, przypomniał otoczeniu, że król ten, po różnych przygodach znalazł schronisko w Lotaryngii.

„Podobnie, jak król ten — mówił gen. Haller — przychodzimy i my szukać tu schronienia przed powrotem do ojczyzny naszej, odzyskanej przez koalicję. Po przemówieniu generała Hallera zabrakł głos p. Mirman i odczytał adres, który akademik in. Stanisława Leszczyńskiego, stojąca na straży tradycji Lotaryngii, wystosowała do generała Hallera. Dokument ten, podkreślający łączność uczuć i wspomnień Lotaryngii i Polski, kończy się słowami:

„Finis Poloniae! Był to jęk — powiada — Polakowskiego, ginącego w nurtach Elstery. (ścisł). Bohater ten myślił się, Polska nie zginęła! Od wybrzeży Meurty możecie podnieść głębi, redesny okrzyk nadziei. Męczennicy dźwigają się — kajdany opadają, a niebezpieczeństwo wójny i jej zranie swoje wolności. Jutro Lotaryngia wy-leży się z ran — jutro zmartwychwstanie Polska. — Działaj i szlachetny żołnierz — podążajcie ci naszą drogą braterską. Witaamy cię najserdeczniejszym pozdrowieniem, składając ci jednocześnie najgorętsze nasze życzenia!”

Z Genuwy donoszą:
W Paryżu odbyła się wielka uroczystość polska z okazji przekazania generałowi Hallerowi naczelnego dowództwa nad wojskami polskimi. Liczba wojsk generała Hallera wynosi 15,000. Ośmiądziąt procent armii tej stanowią Polacy, przybyli z Ameryki; reszta — pochodzi z Austrii, Niemiec i Rosji. Świadkami i uczestnikami uroczystości polskiej było dużo generałów francuskich i wybitnych osobistości polskich i francuskich. Generał Haller składał przysięgę na wierność ojczyźnie, poczem odbyła się msza św. polowa. Uroczystość zakończyła się defiladą wojsk polskich.

Kronika.

Kraków, 18 października.

POGODA. Od kilku dni mamy znowu piękną jesień. W rannych godzinach, gdy mgła niknie, wynurają się jasno promienie słońca z poza opion niknącej mgły i darzą nas dobroczynnym ciepłem. „Polska jesień” objęła swoje panowanie, pajęczyny snują się, unoszone podmuchem wiatru po ulicach miasta i plantach, czopając się ubrań przechodniów — „babie lato”, oto zapowiedź ostatnich dni pięknej jesieni. Wczorami jednak powietrze staje się wilgotne, ochłabia się nieco, tak, że trzeba ciepło chodź ubranym, zwłaszcza ze względu na epidemję „hispanki”.

KWESTA WIECZORNA TYGODNIA OPIEKI LEGIONOWEJ. Jednym z punktów programu Tygodnia Opieki Legionowej jest kwesta wieczorna w kawiarniach, cukierniach i restauracjach. Kwesta ta odbywać się będzie dnia 19 bm. (w sobotę) w godzinach wieczornych, przyczem papię sprzedawane będą przez stół w miejscach wspaniałych lokalach ozdobni i ozaki pamiątkowe.

OTWARCIE WYSTAWY LEGIONOWEJ. Dnia 19 b. m. o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sali Związku artystów polskich (ulica Szpitalna, wejście od placu św. Ducha) otwarcie wystawy legionowej profesora Raszki. Wystawa obejmuje wszystkie plakiety z podobiznami komendantów Legionów polskich, medale pamiątkowe z okresu wojny, jako też studia i kompozycje z życia Legionów. Czysty dochód przynajmniej profesor Raszka Towarzystwu Opieki Legionowej na fundusz konserwacji cmentarzy i grobów legionistów.

ZGROMADZENIE KOBIEC POLSKICH. Komunikują nam: Celem złożenia publicznej deklaracji, wyrażającej wolę i uczucia kobiet polskich w wielkopojennej chwili zmartwychwstania ojczyzny, odbędzie się w sobotę dnia 19 bm. o godzinie 7 i pół wieczorem w wielkiej sali Szkoła zgromadzenie kobiet polskich.

Odczyt poprzedzą następujące stowarzyszenia kobiece: Czytelnia kobiet imienia Słowackiego, Związek równouprawnienia kobiet, Liga kobiet polskich, „Jedność” stowarzyszenie słu- chaczek Uniw. Jagiell., Sekeya kobiecej polskiej partji socjalno-demokratycznej, Koło Pań Towarzystwa Szkoły ludowej, Kęto matek Polek TSL., Stowarzyszenie opiekerek i pomocniczek kancelskich, Liga trwałego pokoju kobiet polskich, Koło Pań Straży polskiej.

NAJBLIŻSZE NOWOŚCI W TEATRZE POWSZECHNYM. Jak się dowiadujemy, dyrekcja teatru Powszechnego przygotowuje do wystawienia w najbliższym czasie w zakresie dramatyczn — „Piękną żonkę” Bałuckiego z p. Morską w roli tytułowej, „Panią X” Bissona z p. K. Bednarską, artyką miejskiego teatru imienia Słowackiego w roli tytułowej, „Pieśń nad pieśnią” Józefa Wiśnińskiego z uwagi na dostojność i podniosłość chwili obecnej, „Podjazd nieprzyjacieli” Wł. Zaleskiego, „Nikt mnie nie zna” Fredry, „Chłopów arystokratów” Ancezyca, „Wujaszka Alfonsa” Dobrzańskiego, oraz doskonałą sztukę francuską pod tytułem: „W łodzi podwodnej”.

W dziedzinie operetki ukaza się w najbliższej przyszłości: wznowienie „Domku trzech dziewcząt” i „Hrabia Luxemburg” z gościnnym występami wybitnych primadon operetkowych; wkońcu, jako zupełna nowość w tym teatrze, prześliczny balet polski: „Wesele w Ojcowie”, nad którym pracują już od dłuższego czasu reżyser, p. Koszutski.

AKTYA MAGISTRATU W SPRAWIE TAN-SZEGO MIĘSA ZAGRÓŻONA. Dowiadujemy się, iż namiestnikowo wydało rozporządzenie, które paraliżuje w wysokim stopniu niedawno przez gminę miasta Krakowa wdrożoną akcję sprzedaży rzeźnikom bydła w komisji rozdzielni. Reakcywyce bytła przybierają w okolicy Krakowa zaszaskające rozmiary. Szczególnie w ostatnich dniach zabierano nawet roczne cielęta. Ludność jest bezradna. Można odpowiednio czyniąki zastanowiły się nad zarządzeniem tej szkodliwej akcy.

ZAOPATRZENIE SIĘ W ZIEMNIANKI U PRO-BUCENTÓW. Na podstawie rozporządzenia namiestnictwa (krakowski Urząd żywnościowy) mo-

gą wszyscy mieszkańcy Galicji zapopatrywać się w ziemniaki bezpośrednio u producentów w ilości, nie przewyższającej 100 kilogramów rocznego spożycia na osobę. W tym celu starostwo (ulica Kopernika 1. 30) wydawać będzie pozwolenia na przewóz ziemniaków w obrębie powiatu krakowskiego, a wojenny Zakład obrotu zbożem (ulica Radziwiłłowska 1. 8) na ziemniaki, które nabywcy mają zamiar sprowadzić z poza powiatu krakowskiego. Podana o pozwolenie na przewóz należy wnosić tylko na przepisanych formularzach urzędowych, które nabyć można od dnia 18 b. m. po południu w składzie druków „Sarmacya”, ulica Szewska, i w głównej trafikie, linia A—B, w cenie po 4 h za sztukę. Formularz ten należy we wszystkich częściach dokładnie wypełnić i uzyskać na nim w magistracie, wydział III C, I, piętro, drzwi numer 27, potwierdzenie zrzeczenia się poboru ziemniaków. Tak uzupełnione podanie przedłożyć potent starostwu, o ile ziemniaki pochodzą z powiatu krakowskiego, względnie wojennemu Zakładowi obrotu zbożem ulica Radziwiłłowska 1. 8, gdzie następnego dnia między godziną 11—1 po południu otrzyma pozwolenie na przewóz ziemniaków.

WIECZORNE KURSA NAUKOWE DLA KOBIEC będą się odbywać w lokalu kursów Baranieckiego (Karmolicka 32 II piętro) odcioń od 6—8, wyjątkowo zaś w soboty zawsze od 5—7. Rozpocznie seryę prof. F. Sinko wykładem o kulturze greckiej, w sobotę 19 go o godzinii 5-7.

PRACA POGOTOWIA RATUNKOWEGO Z POWODU HISZPANKI. Lekarze pogotowia ratunkowego są wprost przemęczeni, gdyż mieszkańcy Krakowa wywołują pogotowie stale do cięższych wypadków, nie mówiąc już o przewożkach chorych na zapalenie płuc w następstwie influenzy. Wczoraj przewieziono karetką pogotowia 17 osób do szpitala. Z powodu zepsucia się jednej karetki pogotowia, przewoźka chorych odbywa się tylko jedną karetką. Samochód Towarzystwa jest do dyspozycji tylko w określonych godzinach, ponieważ przydzielono do niego tylko jednego szofera.

MIĘSO KRÓLICE. Z powodu szalonej drożyzny mięsa włołowego, ciężkiego i wiewprzowi- nego, uboższa ludność kupuje obecnie króliki, z których mięso jest nadar polne i może w znacznej mierze zastąpić mięso wołowe, a w szczególności cielęce. Rozwija się też w tym roku hodowla królików, których główna sprzedaż odbywa się w niedzielę i święta na Rynku głównym koło kamienia Kościuski. Mięso królicie jest znacznie tańsze i przez to cieszy się znacznym popytem. Hodowla jednak królików nie rozwija się na ogół u nas w tym stopniu, jak tego należało się spodziewać, a to głównie wskutek braku doświadczenia domorosłych hodowców, oraz nie sprzyjających wogóle warunków dla hodowania tych gryzoniów. Bardzo wiele osób, które przez lata ubiegłe wojny prowadziły hodowlę królików, zawiadło się do tego stopnia, że musiło zwinąć „stajnie” królicze. Wobec tego hodowla tych zwierząt traci obecnie z każdym dniem hodowców, co bardzo niekorzystnie wpływa na cenę królików na targu krakowskim. Mimo to targ co niedzielny cieszy się wielkim zainteresowaniem.

LICHA KSIĄŻKOWA. W naszym mieście od dłuższego czasu rozwija się coraz bezwzględniej lichwa książkowa. Paskiem książkowym zajmują się zwłaszcza niektórzy antykwaryści, którzy, jak wiadomo, kupując książki często od nielotnych za bezcen, sprzedają je po cenach takich, jak w księgarniach, lub nawet i kilkanaście procent droższych. Tworzą oni trust i ustanawiają samowolne ceny, szczególnie na książki szkolne, których, nawiasem mówiąc, uczuwa się wielki brak. Stare, zużyte książki szkolne, często bardzo bez kartek, sprzedają antykwarycy o 100 procent drożej, niż kosztują w księgarniach, okłamując publiczność, że książki te w księgarniach są już wyczerpane. — W tę sprawę powinny wglądać odpowiednie czynniki, a gremium księgarzy powinno ogłaszać publicznie, która książki szkolne są wyczerpane, by lichwa książkowa zaważać.

SMIAŁY RABUNEK NA UL. WARSZAW-SKIEJ. Onegdaj wieczorem na przechodzącym pełnego kupca z Królestwa Polskiego, który niósł w drewnianej paczce 1.200 rubli, napadło czterech drabów i w oczach publiczności, powalili go na ziemię, wyrwali paczkę i zbiegli. Nim przechodnie spostrzegli się, bandyci zniknęli w przeciwny. Wczoraj rano inspektorowi policy, Procykowi, udało się aresztować dwóch współników napadu. Są to: 20-letni Michał Bujak i 32-letni Stanisław Poniedziałek. Zabawiali się oni szeroko w jednym z lokali. Aresztowani twierdzą, że pieniądze zabrali dwaj ich towarzysze. Po dokonany rabunku młodzieńcy udali się na ulicę Grodzką, gdzie u pełnego „bankiera ulicznego” na „ezarnej giełdzie” zmienili rublo na pieniądze austriackie. Ów „bankier uliczny” dał im za 1.200 rubli — tylko 1.600 K. Za resztą bandytów urządzono pościg.

UCIECZKA DEZERTERA. Wczoraj po południu przechodnie na ulicy Stolarskiej byli świadkami ciekawego widowiska. Dwóch żołnierzy prowadził dezertera. Nagle dezertor, zorientowawszy się w sytuacji, że wśród tłumy uda mu się uciec z pod opieki prowadzących go żołnierzy, rzucił się na jednego z nich, powalił go na ziemię, poczem zbiegł do przechodniej kamienicy. Nim drugi konwojujący zdołał się zorientować, dezertera już nie było. Dłuższy czas publiczność gromadziła się na ulicy, komentując na swój sposób całe zajście.

KRADZIEŻ NA POLACH. Obecnie odbywa się na gruntach, wydzierżawionych od miasta na Błoniach, kopanie ziemniaków, zbioru jarzyn i kapusty. Dzierżawcy gruntów pracują na działkach do późnej nocy, zostawiając czasem zebrane plony do następnego dnia na polu. — Tymczasem nocą zjawiają się na tych działkach nieproszeni goście i zabierają plony, robiąc wielkie szkody właścicielom. Właściciele działków są bezradni w tym wypadku, gdyż nie mogą zapobiedz tym kradzieżom.

Z kraja.

DLA UPROSZCZENIA BOGA O ODWRÓCENIE ZARAZY WE LWOWIE odbędzie się w najbliższą niedzielę uroczystość kościelna we wszystkich parafiach. — Wyjąd procesje we wszystkich kościołach, a przed kościołami architekturalnym przy placu Kapitulnym wygłosi kazanie arcybiskup ks. Bilezowski.

HISZPANKA NA WSI. „Gazeta Wieczorna” donosi z powiatu sokołskiego, że epidemia gry-

py hiszpańskiej szerzy się tam, zwłaszcza po wsiach, w sposób zaszaskający. Niema chwały, w którychby nie było chorego na hiszpankę; za-zwyczajnie niegają jej wszyscy mieszkańcy danej chwały po kole. „Smiertelność jest ogromna. Stolarze po wsiach i niastępcach nie robią niematego, tylko trunny. Choroba tak wycieńcza ludność, że staje się na długi czas niezdolną do pracy. Cierpi na tem ogromnie gospodarka na roli. Nie kopie się ziemniaków, które wkrótce zaczęta znieć, nie uprawia się roli pod zasiew czyni. Ludność poddała się wczeciu zupełnej apatji, bo niema możności zapobieżenia zarazie.

Polobne srosmiki panują w innych powiatach galicyjskich.

WIELKIE KRADZIEŻE WE LWOWIE. Ze Lwowa donoszą: Onegdaj zawiadomiła dyrekcja poczty policyę lwowską o wielkiej kradzieży w składzie dyrekcji przy ulicy Friedriczów. Kradzież popełniono albo dnia 13 b. m. po południu, albo też w nocy z 13 na 14 b. m. Dotychczas jeszcze nie wiadomo dokładnie, jaka ilość pakunków wpadła w ręce złodziei. Śledztwo dy-rekcyjne ustali fakt ten dopiero za kilka dni. — Jest już jednak wiadomem, że szkody są bardzo wielkie i przenoszą 20.000 K. Policya aresztowała niejaką Maryę Bocheńska, zamieszkałą przy ulicy Kordeckiego 1. 33, a posiadającą też tajne mieszkanie przy ulicy Kordeckiego 1. 43, w którym znaleziono mnóstwo rzeczy, pochodzących z okradzionego magazynu pocztowego. — W wozie tramwajowym skradziono onegdaj Antoniemu Wiśniowskiemu, kancelisio Banku hipotecznego, portfel z kwotą 20 tysięcy koron. Pod zarzutem tej kradzieży aresztowano jadącego w tym samym wozie Samuela Kapelmana. Pochodzi on z Królestwa Polskiego. Przy rewizji znaleziono przy aresztowanym około 8.000 K.

TAJNA GORZELNIA WE LWOWIE. Policya lwowska odkryła onegdaj w ubikacjach magazynu przy ulicy Miodowej 1. 6 tajną gorzelnianą; niejaką Meehla Müller i jej siostrę, Gitla. W aparacie tym przy odpowiedniej temperaturze z odpowiednio zrobionego rozcynku pedano wódkę do flaszek. Podczas tej wizyty zastano gorzelnia w ruchu, a Meehle Müller przy robocie koło rozstrzaganego „zacieru”. Na razie gorzelnia opieczętowano, zabrawszy z niej tylko książeczkę niemiecką z pouczeniem o wyrobie spirytusu.

Z Królestwa Polskiego.

MANIFESTACJE NARODOWE W PIOTR-KOWIE odbyły się we środę, dnia 16 b. m. Stronnictwa lewicowe ogłosiły na ten dzień strajk.

PULKI POLSKIE Z GALICJI DO KRÓLE-STWA. Pod tym tytułem donosi piotrkowski „Dziennik Nar.”: Jak się dowiadujemy, w rozważaniu jest obecnie sprawa zmiany garnizonu wojsk austro-węgierskich w Królestwie w ten sposób, że obecnie przeoywające tu pulki mają być wycofane, a na ich miejsce mają przybyć pulki polskie, rekrutowane z Galicji. Do pulków tych mają być przydzieleni oficerowie i żołnierze z Polskiego Korpusu Posiłkowego, którzy obecnie rozprzesani są po innych pulkach. Należy przystoż zauważyć, że niektóre pulki austriackie rekrutują się wyłącznie z Galicji, a oficerów mają przeważnie z innej narodowości. Do pulków tych, które w wojnie dotychczas wykazywały cudow walczoność, so wielokrotnie podkroślano w komunikatach urzędowych, należą: 13 („kukukowski dzieci”), 30 („lwowski dzieci”), 57 (tarnowski), 40 (rzezowski), 20 (sąddecki), 56 (wadowski), 16 obr. kraj. (krakowski) i 62 obr. kraj. (tarnowski).

NAPLYW OCHOTNIKÓW DO WOJSKA POLSKIEGO. Z Piotrkowa donoszą: Z różnych stron kraju przychodzą wiadomości o coraz liczniejszym zgłaszaniu się ochotników do wojska polskiego. W Zagłębiu jest żywy ruch za wstępowaniem do wojska. Z Sosnowca wyruszyło liczne grono młodzieży do Częstochowy, aby się tam wpisać w szeregi armii narodowej.

O MEBLE DLA LUBELSKIEGO UNIWERSYTETU. Uniwersytet lubelski zwraca się do społeczeństwa z gorącą prośbą o zgłaszanie na imię intendenta uniw. lubelskiego (gmach pomysłonarski, ulica Zamowska) zaofiarowań mebli wszelkiego rodzaju bądź to tytułem sprzedaży, bądź to wynajęcia na czas chwilowy, lub ewentualnie bezpłatnego zaofiarowania.

Ze świata.

PLANY EKSPLOATACJI WOLNEJ POL-SKI. W miarę jak coraz jaśniej staje przed oczyma Europy obraz wolnej Polski i polskiej państwowości, powstają w krajach zachodnich raz wraz towarzystwa finansowe, które mają na celu eksploatację naszych ziem, wyzwolonych z niewoli.

Od dwóch lat z górą słyszymy o zawiązywaniu w Berlinie, Wrocławiu i Wiedniu spółek budowlanych, fabryk mebli, wyrobów przemysłowych i t. d.

Wszystkie te przedsiębiorstwa przeznaczone są dla Polski i na Polskę.

Równocześnie z powstawaniem przedsiębiorstw, które mają niebawem uszczęśliwić nasz kraj budowlami, urządzeniami domów, artykułami codziennej potrzeby i zbytku, gromadzą zagranicze banki już dzisiaj kapitały, by w pewnej chwili, skoro tylko nastana normalne pokojowe stosunki, cisnąć je na rynek polski.

I znów Berlin i Wiedeń wiodą w tej przyszłej spekulacji prym.

Niezależnie od kapitalistów niemieckich koalicja przemycia o sposobach zabrania Polski swymi wyrobami i pieniędzom.

Kawiarnia „Secesya” pod kierownictwem kapitalistą **Adolfa Grünberga.** W niedzielę i święta koncerty popołudniowe

Regencyjna, węgierski związek przyjaciół Polki, grupujący przedstawicieli wszystkich stron...

REPERTOAR TEATRU MIEJSKIEGO IM. JUL. SŁOWACKIEGO. W piątek, dnia 18 b. m. Teatr zamknięty.

WYSTĘPY NINY DOLLI NA PROWINCYI. We Lwowie w niedzielę 20 października.

POLA NEGRI. Z TEATRU NOWOŚCI. Programy tego interesującego teatru zmieniają się, jak barwny, ruchliwy kalejdoskop...

I cóż wam powiemy? Rozbilibyśmy odjąć słowom naszym wszelki...

MAKS ROSTHAL — 11-letni skrzypek wystąpi, jak już dawnośmy, w niedzielę dnia 20 b. m.

Spieszcie dzieci! do Teatru »NOWOŚCI« na przedstawienie wyjątkowe dla was urządzone...

Amnetyja w okupacji austriackiej! Lublin, 18 października. C. k. Biuro prasowe przy gen. gubernatorze...

Niemcy wobec Polski. Warszawa, 18 października. (B. K.) Dzienniki przybyszają zaprzeczenie...

15 punkt programu Wilsona. Berlin, 18 października. (B. K.) Dzienniki wieczorne donoszą...

O wycofanie wojsk niemieckich z Polski. Wiedeń, 18 października. »N. Fr. Presse« donosi z Berlina...

Szczegóły przebrania Austrii. Wiedeń, 18 października. Prezydent ministrów, hr. Hussarek...

Stanowisko Niemców. Wiedeń, 18 października. »Arbeiter Zeitung« wywołał w artykule...

Propozycje Wilsona dla Austrii. Wiedeń, 18 października. »Wiener Allg. Zeitung« donosi z Berna...

Domysły berlińskie. Berlin, 18 października. Prasę berlińską w naprężeniu oczekuje...

Urlepy w fabrykach Skody. Wiedeń, 18 października. »Neues Wiener Tagblatt« donosi z Pragi...

Niemcy na Śląsku austriackim. Opawa, 15 października. W niedzielę odbył się tu wielki wiec Niemców...

O niezawisłość Węgier i pokój. Budapeszt, 18 października. (B. K.) W Sejmie węgierskim toczyła się...

»Aut — aut«. Wiedeń, 18 października. »Zeit« donosi z Rotterdamu: Korespondent »Daily Mail«...

maci angielscy zażądali od Niemców, aby wybierali między cesarzem a pokojem. Załatwienie kwestyi Alzacji i Lotaryngii. Wiedeń, 18 października.

Ograniczenie władzy naczelnego dowódcy. Berlin, 18 października. (B. K.) Biuro Wolfa donosi: Wedle postanowienia § 3 cesarskiego...

Ułaskawienie pana Dittmanna. Berlin, 18 października. Poseł Wilhelm Dittmann, skazany na 5 lat twierdzy...

Strajk w niemieckich fabrykach amunicji. Wiedeń, 18 października. »N. W. Journal« donosi z Berlina: Przed południem wybuchł strajk...

A quith o warunkach Wilsona. Londyn, 18 października. (B. K.) Reuter. Asquith wygłosił mowę...

Nowy atak francuski. Berlin, 18 października. (B. K.) Urzędowo wieczorem dnia 17 października: Między Cateau a Oise...

Rząd niemiecki wobec noty Wilsona. Berlin, 18 października. (B. K.) »Nordd. Allg. Ztg.« pisze w części redakcyjnej: Wilson dowiódł tą pierwszą...

Nadesłano. W sobotę, dnia 19 bm. Otwarcie Nowego Salonu Sztuki przy ulicy Szepejańskiej 1. 7 I piętro.

Kamienicę w cenie 400.000 K z komfortem, tuż przy planach artystów malarzy polskich.

Zakopane, LUBLINIANKA Pensjonat ELEANORY WIERZUCHOWSKIEJ przy ulicy Ogrodowej 1. 1 otwarty cały rok.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Ważne ogłoszenia i informacje z zagranicy, w tym o konferencji w Londynie i sytuacji politycznej.

Maryja Wiejowska nauczycielka. przeżywszy lat 23, po długiej i ciężkiej chorobie...

z Steinhausenem Jadwiga Lehrfreundowa żona adwokata zmarła po krótkich, a ciężkich cierpieniach...

Gustaw Gerson Buzes właściciel firmy W. Buzes, radca miasta Krakowa zmarł po krótkich cierpieniach...

Podziękowanie. Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie Romu i Jani Kerczak Wierzeżyńskiego...

PIANISTKA potrzebna do kina na prowincyi. Aprobawicyca na miesiąc. Zgłoszenia K. M.

Ozdoby na drzewko. WYRÓB KRAJOWY Warsztatów krakowskich. Oryginalne polskie wzory...

Zjednoczone firmy Dreher - Kraków 11858. ADWOKAT KRAJOWY Dr ADOLF URBAN otworzył kancelaryjną adwokacką...

